

Turhal Müftüsü

Mustafa Bilgen

MB: 35

25 Nisan 1959

Kıymetli ve Sevgili Muhterem Profesör Tayyip Bey,

Hasret ve iştîyakla gözlediğimiz kıymetli mektubunuzu sevgi ve hürmetle aldık, hane halkı umumiyetle sevindik, memnun olduk. Çok zamandan beri sükûta devam olunuyor, mektup gönderilmiyor. İçerimize bir acaba girdi bize gücendi mi. Avrupa'dan gönderilen son mektubunuza cevap verilememişti. Yoksa cilve-i felek bir hadise ve mânia mı ihdas etti. Bu düşüncelerle İstanbul mektubunu gözetmekte iken sıhhat haberinizi müş'in Ankara mektubunuzu aldık, şâdumân olduk.

Aziz Tayyip Bey miyanede öyle bir rabıta, öyle bir bağıllık husule geldi ki, siz adeta bizlere en yakın akraba ve en sadık bir kardeş oldunuz. Mektubunuzdan mahrumiyet husulünde büyük, küçük hane halkı hatta ihtiyar nineniz bile bana serzeniş ederek sen bu zatı gücendirdin, mektup yazmıyor diye hücum ettiler. Şu mektubunuz bütün davaları, vehimleri, acabaları bertaraf etti. Sağ olunuz. Düşüncelerimden birini latife olmak üzere size nakledeyim.

Çok zaman evvel bir mektubunuzda Amasya ulemasından Müftizâde Fazıl Ahmet Efendi'den bahsetmiştiniz. Kıskançlık bu ya buradan bize bir vehim, bize vefakâr Tayyip Beyimiz taze ve kıymetli şair, fâzıl bir nedim, bir musahip buldu. Artık eski yâra ruhsat verdi. İşte bir vâhi kuruntu hayal hânemden geçtikten sonra kendim cevabını verdim. Yok Mustafa, irfân sahibi ol, seni seven sadık kardeşlerine isnâdâtta bulunma. Senin vefakâr Tayyibin her esen rüzgâra temayül göstermez. Ahdinde sadıktır. Hayale dalma, mahzun olma. Gözlerim göndereceğiniz muhabbet nâmenizde, Avrupa seyahatindeki safahât-ı hayatınızdan malumat vererseniz memnuniyetimi mucip olacaktır. Çünkü her ne kadar ihtiyar olmuşsam da yine malumat edinmek, ahval-i hâlîme vâkıf olmak emeli gönlümde var ki arzu ediyorum.

Arizama son veriyorken ömrünüze, sıhhat ve saadetinize dua ve hasretle gözlerinden öperim kıymetli beyim.

Vefakârınız Müftü

Mustafa Bilgen